

ת"פ 39086/01/18 - מדינת ישראל נגד בן צבאן

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 39086-01-18 מדינת ישראל נ' צבאן

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בן צבאן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יובל שלום

ב"כ הנאשם: עו"ד כרמל בתו

הנאשם הובא על ידי שב"ס

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א)+(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג 1973 ועבירה של החזקת כלים להכנת סם - עבירה לפי סעיף 10 לצו בדבר הסמים המסוכנים, תשל"ה 1975, החזקת סמים לשימוש עצמי (3 פרטי אישום), עבירה לפי סעיף 7 (א)+(ג) לפקודת הסמים המסוכנים, עבירה של קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

הצדדים הגיעו להסכמה עונשית בתיק שלפיה ייגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, קנס כספי בסך 50,000 ₪, מאסר על תנאי בגין ביצוע עבירות הסמים וכן מאסר על תנאי, בן חודש ימים, בגין ביצוע עבירת איומים.

הצדדים חלוקים בשאלת פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

כעולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 28.12.2017, בשעה 14:40 בראשון לציון, במחסן בקומת הכניסה, בבניין המגורים של הנאשם, החזיק הנאשם, בשלוש שקיות:

א. שקית ירוקה ובה סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל כולל של 3.12 ק"ג נטו.

ב. שקית כחולה ובה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 909.16 גרם נטו המחולק ל- 61 שקיות פלסטיק דומות.

ג. שקית לבנה ובה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 100.22 גרם נטו המחולק ל- 61 שקיות פלסטיק דומות.

סה"כ החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל כולל של 4.0095 ק"ג נטו, וזאת שלא לצריכתו העצמית. עוד החזיק הנאשם בשני משקלים.

כעולה מפרט האישום השני, בין הנאשם לבין אחר היכרות מוקדמת לביצוע העבירות. במספר מועדים במהלך שנת 2017, קשר הנאשם קשר עם האחר ואחרים, לביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן. במסגרת הקשר ולשם קידומו, שוחח הנאשם עם האחר ואחרים, פעמים רבות בטלפון הנייד, במטרה לקדם עסקת סם בה הנאשם מסר סם מסוג קנבוס לטל ואחרים.

בתוך כך, ביום 26.12.17, קשר הנאשם קשר עם אחר, לבצע עסקה בסם, בכך ששוחח עם האחר ואמר לו: "אתה יודע מה אנחנו צריכים לעשות אחי היקר? תראה איך נרוויח לא 200, 400!" ובהמשך אמר הנאשם לאחר כי "על 5 גרם מרוויחים 250 ₪" וכי צריך להביא שליח עם קטנוע לאזור תל אביב באופן קבוע, שישלם לו 50 ₪ לכל מכירה, כך שישלמו לו בסה"כ 20,000-25,000 ₪ בחודש על עבודות השליחויות.

כעולה מפרט האישום השלישי, ביום 17.12.17, בדירת מגוריה של שאנל, ברמת גן, נפגש הנאשם עם הגב' שאנל לי קרן מימון. במהלך אותן הנסיבות החזיק הנאשם ביחד עם שאנל, סם מסוכן מסוג קנבוס, בכמות שאינה ידועה במדויק למאשימה, לצריכה עצמית.

כעולה מפרט האישום הרביעי והחמישי, ביום 18.12.17, וכן כשבוע לאחר 18.12.17, נפגש הנאשם עם שאנל והחזיק ביחד עימה סם מסוג קנבוס, בכמות שאינה ידועה במדויק למאשימה, לצריכה עצמית.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

לטענת המאשימה, בבסיס הטעמים להסדר עומד עברו הפלילי של הנאשם, כמו גם עבירת סחר משנת 2005 ומנגד קיומם של קשיים ראייתיים, הודאת הנאשם במיוחס לו וחסכון בזמן שיפוטי.

המאשימה סבורה כי יש מקום להורות על פסילה בפועל של רישיון הנהיגה של הנאשם, לדעתה קיים חשש

שהנאשם מכור לסמים ואף עוסק במכירתם של סמים, על כן קיים חשש כי נהיגתו של הנאשם תסכן את שלום הציבור.

טיעוני ב"כ הנאשם :

לטענת ב"כ הנאשם, יש לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, בתיק קיימים קשיים ראייתיים לא מבוטלים, הנאשם הודה, חסך בזמן שיפוטי ואף עניין זה יש לקחת בחשבון.

לגבי פסילת רישיון הנהיגה, לא הובאה כל ראיה בתיק כי הנאשם מכור לסמים ואין כל פסיקה המצביעה על כך שאדם שמעשן קנביס יש לפסול את רישיונו, צריכה להיות זיקה בין מהות עבירת הסמים לפסילת הרישיון.

בעניינו, סבור ב"כ הנאשם כי מדובר בהטלת סנקציה שהיא לא מידתית, פגיעה בחירותו של הנאשם, שהינו אב ל - 3 ילדים. הרכב שהיה בחזקת הנאשם ונתפס הושב לו.

אשר לרישום הפלילי משנת 2005, ראשית חלפו לא מעט שנים מעת ביצוע העבירה כמו גם יש לקחת בחשבון כי הנאשם היה קטין באותה עת.

הנאשם בדברו האחרון:

הנאשם עתר כי רישיון הנהיגה יישאר בידיו, על מנת שיוכל לעזור למשפחה ועם ילדיו.

דיון והכרעה:

על פי האמור בסעיף 40 ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

אף שמדובר במספר פרטי אישום, בהם הורשע הנאשם, דומה כי הן המאשימה והן הנאשם עותרים לראות בהתנהלות העבריינית כ"אירוע" אחד. בהתאם למבחני "הקשר ההדוק" שעוגנו בפסיקת בית המשפט העליון לפרשנות המונח, המדובר ב"אירוע" אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.15)), , בשים לב לסמיכות המועדים בהן בוצעו העבירות, האחת מהשנייה - אני סבורה כי יש מקום לקבוע מתחם עונש אחד לכל האירוע.

הערך החברתי המוגן בעבירות הקשורות לסם הינו הגנה מפני פגיעות שנגרמות עקב שימוש בסמים, הן לאוכלוסיית המשתמשים עצמם והן לציבור בכללותו, עקב ביצוען של עבירות נלוות לשימוש בסמים.

בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן, מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה משמעותית, בשים לב לכמות הסם שנתפסה אצל הנאשם במחסן בדירת מגוריו (כ- 4.0095 ק"ג נטו סם מסוג קנבוס, וכן החזיק כלים המשמשים לצריכת סם, בהם שני משקלים.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים של החזקה שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל מעונש מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות ועד לעונש מאסר בפועל בין 18 חודשים. (למשל: רע"פ 1830/16 סאלם רקיבי נ' מדינת ישראל, רע"פ 2557/12 פרדמי תמם נ' מדינת ישראל, רע"פ 10423/09 ניצה שורר נ' מדינת ישראל, ת.פ. (ב"ש) 50987-05-13 מדינת ישראל נ' בראונשטיין, ת.פ. (טבריה) 51933-05-12 מדינת ישראל נ' בוטבול, ת.פ. (מחוזי ב"ש) 41488-11-11 מדינת ישראל נ' אלחמאד גברין, ת.פ. (רמלה) 42543-06-14 משטרת ישראל נ' קובי בלו, ת.פ. 37340-06-12 מדינת ישראל נ' ליאור בוחניק.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים של החזקת סם לצריכה עצמית הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי ועד עונש מאסר לתקופה קצרה (לעניין זה ראו ת.פ. (פתח תקווה) 40921-05-10 מדינת ישראל נ' בן עזרא, ת.פ. (חיפה) 25039-07-13 מדינת ישראל נ' מארון, ת.פ. (ב"ש) 45096-06-11 מדינת ישראל נ' אמטראת.

בענייננו, כאמור, הצדדים עתרו במשותף לענישה של 9 חודשי מאסר בפועל, בקיזוז ימי המעצר, קנס בסך 50,000 ₪, ומאסר מותנה. כאשר הצדדים חלוקים בשאלת פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

קיומו של הסדר טיעון, מהווה נדבך מרכזי בשיקולי הענישה של בית המשפט. "מבחן האיזון" הוא המבחן החל במדינתנו בכל הקשור לכיבוד הסדרי טיעון, בעניין זה ראו: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז (1) 577 (להלן: "הלכת פלוני") שם נקבע בין היתר כי:

"קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקולי של בית המשפט הגוזר את העונש. ככלל, בית המשפט יראה לקבל את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך יבחן בית המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין וישקיף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה. בבחינת הסדר הטיעון נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה." (שם, עמ' 609-608).

בהלכת פלוני שהובאה לעיל, פורטו השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון את הסדר הטיעון המוצע: קיומו של הסדר טיעון כשיקול מרכזי; האם העונש המוצע בהסדר מקיים את האיזון הדרוש בין שיקולי הענישה הרלוונטיים, נסיבותיו האישיות של הנאשם (בענייננו הנאשמת), מידת הוויתור שוויתר הנאשם - סיכויי הרשעה, שיקולי המאשימה, אינטרס ציבורי להשגת הודיית הנאשם, האינטרס הציבורי במובנו הרחב - דהיינו, חסכון בזמן שיפוטי ובמשאבי התביעה, ציפיות הנאשם שהודה על יסוד הסדר הטיעון.

בעניינו, בהינתן הסדר הטיעון שנתקם בין הצדדים, העובדה כי הוא אינו חורג ממתחם הענישה ההולם לקולא או לחומרה, העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי ונטל אחריות על מעשיו, מצאתי כי הסדר הטיעון הולם ואני מוצאת לכבדו.

פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם:

כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון באשר למרבית רכיבי העונש בעניינו של הנאשם, הצדדים חלוקים אשר לשאלה, האם יש מקום להורות על פסילת רישיונו של הנאשם בפועל, כאשר המאשימה עותרת כי רישיונו של הנאשם יפסל בפועל בעוד הנאשם טוען כי אין מקום לפסול את רישיון הנהיגה שלו בפועל, בניגוד לטענת המאשימה, אין כל אינדיקציה כי הנאשם מכור לסמים, העבירה לא בוצעה באמצעות הרכב והפגיעה בנאשם תהא קשה, שלא לצורך, שכן הוא אב ל - 3 ילדים קטנים והוא משתמש ברכב כדי לסייע למשפחתו.

סעיף 37א לפקודת הסמים המסוכנים קובע:

"37א. (א) הורשע אדם בעבירה לפי פקודה זו או קבע בית משפט כי אדם עבר עבירה כאמור ולא הרשיעו, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש אחר, ובנוסף לסמכותו לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ולסמכותו לפי סעיף 43 האמור כפי שהוחל בסעיף 46 לפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972 (בסעיף זה - פקודת מסילות הברזל), לפסול אותו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה או מלהחזיק רישיון רכב לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, ורשאי הוא, אם הוא סבור שהדבר דרוש כדי להגן על הציבור, לפסול אותו כאמור לתקופה ארוכה יותר; לענין סעיף זה, "רישיון נהיגה" - לרבות רישיון לנהיגת רכבת מקומית שניתן לפי סימן ח' בפרק ד'1 לפקודת מסילות הברזל.

(א1) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 7(ג) סיפה, או קבע בית המשפט כי האדם עבר עבירה כאמור ולא הרשיעו, ואותו אדם הורשע לפני כן בעבירה כאמור או שנקבע לגביו לפני כן כי עבר עבירה כאמור, יפסול אותו בית המשפט מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים; אולם רשאי בית-המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, שלא לפסול אותו כאמור או להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

(א2) פסל בית-המשפט אדם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, ואותו אדם נדון גם לעונש מאסר, רשאי בית-המשפט לקבוע כי הפסילה תיכנס לתוקף ביום גמר ריצוי עונש המאסר.

(ב) הורשע אדם בעבירה לפי פקודה זו או קבע בית משפט כי אדם עבר עבירה כאמור ולא הרשיעו, ואותו אדם הוא בעל רישיון מקצוע או עסק או רישיון אחר, ובית המשפט נוכח כי העבירה נעברה אגב עיסוק במקצוע או בעסק או שימוש ברשיון, או שביצועה נתאפשר או הוקל עקב הפעלת המקצוע או העסק או השימוש ברשיון, או שהעבירה נעברה במקום המקצוע או העסק - רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש אחר, לצוות על שלילת הרשיון לתקופה שיקבע, אם הוא סבור שהדבר דרוש כדי להגן על הציבור".

(הדגשות אינן במקור - ע.ר.)

תנאי מוקדם לתחולת סעיף 37א(1) של פקודת הסמים המסוכנים הוא ש"אותו אדם הורשע לפני כן בעבירה כאמור או שנקבע לגביו לפני כן כי עבר עבירה כאמור". במקרה כזה קובע סעיף 37א(1) של פקודת הסמים שעל בית המשפט לפסול את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים, אלא אם סבר בית המשפט, בנסיבות מיוחדות, אותן יש לנמק, כי אין לפסול או רישיון הנהיגה, או לחילופין להורות על

תקופת פסילה קצרה יותר, מזו שקובע החוק.

עיון ברישום הפלילי בעניינו של הנאשם, מלמד כי ביום 24.3.05, הורשע הנאשם במסגרת ת.פ. (בימ"ש נוער ראשל"צ) 670/04 בין היתר בגין עבירה על פקודת הסמים המסוכנים. עבירה זו בוצעה לפני למעלה מ - 13 שנים, בהיות הנאשם בן 17 שנים.

בעניינו, בשל חלוף הזמן ובהתחשב בעובדה כי עבירת הסמים הקודמת בוצעה בהיות הנאשם קטין, לא מצאתי לקבוע כי סעיף 37א(1) לפקודת הסמים המסוכנים חל בעניינו, במובן הזה כי אין כל חובה לפסול את רישיון הנהיגה, ואנו מצויים במסגרת הוראות סעיף 37א(א) לפקודת הסמים המסוכנים - דהיינו בית המשפט רשאי, בנוסף לכל עונש אחר, לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם והוא רשאי להימנע מפסילת רישיונו של הנאשם.

אין כל מחלוקת בעניינו, כי עבירות הסמים המיוחסות לנאשם, אינן קשורות לעבירות באמצעות הרכב, הסמים נתפסו במחסן ביתו של הנאשם וחלק מהעבירות בוצעו בבית. עוד לא מצאתי כי קיימת אינדיקציה כי הנאשם מכור לסמים או כי במהלך נהיגה השתמש בסמים. יחד עם זאת, יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם הודה בהחזקת סם לצריכת עצמית כאשר העבירות נשוא כתב האישום הינן מהחודשים האחרונים. אין ספק כי תכלית סעיף זה הינו הגנה על הציבור בדרכים.

יחד עם זאת, ובמכלול הנסיבות לעיל, מצאתי להימנע מפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם בפועל.

הערה לפני סיום:

בשולי הדברים אם כי לא בשולי בחשיבותם, מצאתי להתייחס לדברים הבאים: חלק מההסכמה הדיונית של הצדדים, היתה כי יוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי בגין ביצוע עבירת איומים, אני שבה ומבהירה, כפי שהודעתי לצדדים עוד במהלך הדיון, כי לא ניתן לעשות כן ולא ייעשה כן.

כלל יסוד במשפט הפלילי הוא כי אין עבירה ואין עונש אלא בחוק או מכח חוק, דהיינו, על מנת להטיל אחריות בפלילים, יש צורך בהתנהגות שיש בה "אשמה פלילית". בעניינו, לא עובדות כתב האישום וגם לא העבירות בגין הורשע הנאשם יש בהן כדי ללמד כי ביצע עבירת איומים, ולו לכאורה - שהרי פרט אישום זה נמחק והנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, שאינו כולל עבירת איומים.

בנסיבות האמורות, לא מצאתי לאמץ את ההסדר הדיוני של הצדדים בעניין זה.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים וכדלקמן:

- א. 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מתוכם ינוכו ימי המעצר בין הימים 29.12.17-27.3.18 ומיום 29.8.18 ועד היום.
- ב. עשרה חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם

ממאסר עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים.

- ג. שישה חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו של הנאשם ממאסר עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים.
- ד. קנס בסך של 50,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם בפריסה ל - 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון בהם ליום 3.12.18, יתרת התשלומים תשולם ב- 3 לכל חודש הבא אחריו, לא ישולם תשלום אחד במועד, יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיידי.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים ואלה יהיו על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים המסוכנים.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.